



225

Besluit van 6 april 1993, houdende regulering grondontsmettingsmiddelen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van 16 december 1992, No. J. 9219 659, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid; Gelet op artikel 13, eerste lid, van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962; Gezien het advies van de Bestrijdingsmiddelencommissie; De Raad van State gehoord (advies van 10 maart 1993, No W11.93 0001);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van 29 maart 1993, No. J. 933845, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

Onze Minister: Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;
handel: het als uitoefening van een bedrijf aan- en verkopen van bestrijdingsmiddelen;

grondontsmettingsmiddel: ingevolge artikel 4 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 toegelaten bestrijdingsmiddel dat tenminste dichloorpropeen, cis-dichloorpropeen of metam-natrium bevat;

gebruiksgerechtigde: eigenaar van een perceel of perceelsgedeelte, degeen die een goederenrechtelijk gebruiksrecht op een perceel of perceelsgedeelte heeft of degeen die het gebruiksrecht van een perceel of perceelsgedeelte op basis van een door de grondkamer goedgekeurde pachtovereenkomst heeft.

Artikel 2

1. Het is verboden een grondontsmettingsmiddel voorhanden of in voorraad te hebben zonder of in strijd met een daarbij behorende vergunning als bedoeld in artikel 5, eerste lid.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van fabrikanten, importeurs en handelaren indien het grondontsmettingsmiddel kennelijk voor de handel is bestemd.

Artikel 3

Het is verboden een grondontsmettingsmiddel te gebruiken of door middel van personeel te gebruiken zonder of in strijd met een daarbij behorende vergunning als bedoeld in artikel 5, eerste lid.

Artikel 4

1. Het is verboden een grondontsmettingsmiddel te verkopen zonder een gewaarmerkte kopie van de daarbij behorende vergunning in ontvangst te nemen.

2. Het is verboden een grondontsmettingsmiddel te verkopen in strijd met de gewaarmerkte kopie van de daarbij behorende vergunning.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing ten aanzien van fabrikanten, importeurs en handelaren indien het grondontsmettingsmiddel kennelijk voor de verkoop aan de handel is bestemd.

Artikel 5

1. Indien aan het bepaalde bij of krachtens dit besluit is voldaan, verleent Onze Minister op aanvraag van de gebruiksgerechtigde ten behoeve van zijn perceel of perceelsgedeelte betreffende een grondontsmettingsmiddel een vergunning alsmede een gewaarmerkte kopie daarvan.

2. Tot 1 januari 2001 kan slechts éénmaal in een periode van vier kalenderjaren en vanaf 1 januari 2001 éénmaal in een periode van vijf kalenderjaren ten behoeve van hetzelfde perceel of perceelsgedeelte een vergunning alsmede een gewaarmerkte kopie daarvan worden verleend.

3. De periodes van vier kalenderjaren beginnen op 1 mei 1993 onderscheidenlijk 1 januari 1997 en eindigen op 31 december 1996 onderscheidenlijk 31 december 2000. De eerste periode van vijf kalenderjaren begint op 1 januari 2001. De periodes van vijf kalenderjaren beginnen en eindigen telkens op 1 januari onderscheidenlijk 31 december.

4. Indien de gebruiksgerechtigde een grondontsmettingsmiddel waarvoor een vergunning is verleend, niet heeft gebruikt en die vergunning alsmede de gewaarmerkte kopie binnen één maand na afloop van de geldigheidsduur daarvan aan Onze Minister terug stuurt, wordt in afwijking van het tweede lid, op aanvraag in dezelfde periode, bedoeld in het tweede lid, opnieuw ten behoeve van hetzelfde perceel of perceelsgedeelte een vergunning alsmede de gewaarmerkte kopie verleend.

5. Indien de gebruiksgerechtigde in het laatste jaar van een periode als bedoeld in het tweede lid, een grondontsmettingsmiddel waarvoor een vergunning in dat jaar is verleend, niet heeft gebruikt en die vergunning alsmede de gewaarmerkte kopie binnen één maand na afloop van de geldigheidsduur daarvan aan Onze Minister terug stuurt, wordt, in afwijking van het tweede lid, op aanvraag in het eerste jaar van de daaropvolgende periode een vergunning alsmede de gewaarmerkte kopie voor hetzelfde perceel of perceelsgedeelte verleend, waarbij in laatst bedoelde periode alsnog het recht op een vergunning voor hetzelfde perceel of perceelsgedeelte blijft behouden.

Artikel 6

1. Onze betrokken Minister kan bij ministeriële regeling voor daarbij aan te wijzen teelten, teeltwijzen, grondsoorten, inrichting of ligging van het perceel of perceelsgedeelte afwijken van artikel 5, tweede en derde lid. Onze betrokken Minister kan daarbij nadere voorwaarden stellen voor het in aanmerking komen voor een vergunning.

2. In afwijking van artikel 5, tweede lid, verleent Onze Minister op aanvraag van de gebruiksgerechtigde voor een perceel of perceelsgedeelte waarin door de gebruiksgerechtigde door Onze Minister aangegeven schadelijke organismen zijn aangetoond, een of meer vergunningen voor dat perceel of perceelsgedeelte.

Artikel 7

Een vergunning wordt niet verleend ter bestrijding van een bij ministeriële regeling aan te wijzen organisme indien de aanwezigheid van dat organisme niet ten genoegen van Onze Minister op het perceel of perceelsgedeelte ten behoeve waarvan de vergunning wordt aangevraagd, is aangetoond.

Artikel 8

1. De vergunning, bedoeld in artikel 5, eerste lid, behelst in ieder geval:

- a. de naam en het adres van de gebruiksgerechtigde;
- b. het betreffende perceel of perceelgedeelte en de oppervlakte daarvan;
- c. de teelt of categorie teelten ten behoeve waarvan de vergunning is aangevraagd;
- d. ingeval het een teelt betreft zoals bedoeld in het tweede lid, de periode waarbinnen de teelt een aanvang moet hebben genomen;
- e. voor zover van toepassing het organisme, bedoeld in artikel 7, ter bestrijding waarvan de vergunning is aangevraagd;
- f. de periode waarbinnen op basis van die vergunning de ontsmetting moet hebben plaatsgevonden.

2. Aan de vergunning kan het voorschrift worden verbonden dat met een door Onze betrokken Minister aangewezen teelt een aanvang moet zijn genomen binnen één jaar na afloop van de geldigheidsduur van de vergunning.

Artikel 9

1. Onze betrokken Minister stelt regelen omtrent het indienen van een aanvraag voor een vergunning, de daarbij te verstrekken gegevens, de wijze van behandeling en verlening van de vergunning en omtrent de geldigheidsduur daarvan.

2. In ieder geval betreffen de te verschaffen gegevens, bedoeld in het eerste lid, ten behoeve van de aanvraag voor een vergunning:

- a. de naam en het adres van de gebruiksgerechtigde;
- b. een op een kaart op schaal weergegeven aanduiding van het perceel of perceelsgedeelte en de oppervlakte daarvan;
- c. de teelt, ten behoeve waarvan de vergunning wordt aangevraagd.

Artikel 10

De vergunning onderscheidenlijk de gewaarmerkte kopie daarvan dient gedurende een periode van vijf kalenderjaren door de gebruiksgerechtigde onderscheidenlijk de handelaar te worden bewaard.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 mei 1993, nr. 88

Artikel 11

Artikel 2 van dit besluit is tot 1 januari 1994 niet van toepassing op degene die een grondontsmettingsmiddel voorhanden of in voorraad heeft indien hij op de wijze vast te stellen bij regeling van Onze betrokken Minister vóór 1 juni 1993 aantoonst dat hij dat grondontsmettingsmiddel vóór 1 mei 1993 in zijn bezit heeft gekregen.

Artikel 12

Op bij ministeriële regeling aan te geven wijze geeft de handelaar vóór 1 juni 1993 aan Onze Minister naar waarheid op de hoeveelheid van elk grondontsmettingsmiddel dat hij op 1 mei 1993 in voorraad of voorhanden heeft.

Artikel 13

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 mei 1993.

Artikel 14

Dit besluit kan aangehaald worden als: Besluit regulering grondontsmettingsmiddelen.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 6 april 1993

Beatrix

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
J. D. Gabor

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries

Uitgegeven de *tweëntwintigste* april 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Sinds de wijziging van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 (Stb. 288) in 1975 zijn de doelstellingen van de Bestrijdingsmiddelenwet uitgebreid met het bijdragen tot een betere bewaking van het leefmilieu van mens, dier en plant tegen ongunstige invloeden. De toelichting bij het wetsvoorstel tot wijziging van de wet vermeldt dat het hierbij niet alleen gaat om het op directe wijze schade toebrengen aan nuttige dieren of planten, maar vooral om een wijde verspreiding van chemische stoffen, die na jaren in tal van levende organismen blijken voor te komen.

In de lijn van bovengenoemde doelstelling zijn in het Meerjarenplan Gewasbescherming (Kamerstukken II 1990/91, 21 677, No. 4) onder meer maatregelen aangekondigd inzake de vermindering van de afhankelijkheid, de omvang van het gebruik en de emissie van chemische bestrijdingsmiddelen. Daarbij is aangegeven dat toepassingen van bestrijdingsmiddelen die niet voldoen aan de geoperationaliseerde milieucriteria – waaronder de in het onderhavige besluit bedoelde grondontsmettingsmiddelen – in principe verboden zullen worden.

Daarnaast is aangegeven dat door het reguleren van gebruik van bepaalde middelen de nadelen die daaraan bij ongereguleerd gebruik kleven, grotendeels kunnen worden weggenomen. Bij die regulering moet dan onder andere worden gedacht aan gebruiksregulering.

Natte grondontsmettingsmiddelen zijn middelen in vloeibare vorm die worden ingezet tegen aaltjes, schimmels en onkruid. De hoeveelheid werkzame stof die door het gebruik van natte grondontsmettingsmiddelen in de bodem terecht komt, behelst ongeveer de helft van de hoeveelheid werkzame stof die in Nederland in de landbouw wordt gebruikt.

Door een regulering van het gebruik van deze grondontsmettingsmiddelen kan de afhankelijkheid worden verminderd, zal een aanzienlijke reductie in het gebruik kunnen worden gerealiseerd en kan de milieubelasting verregaand worden teruggedrongen. Bovendien wordt hiermee een overgangsfase gecreëerd waarin alternatieve teelt- en beschermingsmethoden kunnen worden ontwikkeld.

Het onderhavige besluit strekt er dan ook toe de frequentie van het gebruik van grondontsmettingsmiddelen voor alle toepassingen te regelen. Gelet op de praktische uitvoering van een dergelijke regulering, waarbij niet alleen aan het gebruik maar ook aan het verkopen en het voorhanden of in voorraad hebben voorschriften worden verbonden, worden de gebruiksvoorschriften niet individueel, dus per toepassing, maar in het algemeen krachtens artikel 13 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 vastgesteld.

De regulering houdt in dat een grondontsmettingsmiddel per perceel of perceelsgedeelte tot het jaar 2001 eens in de vier jaar en vanaf 2001 eens in de vijf jaar gebruikt mag worden. Door deze regulering zullen veel agrariërs gestimuleerd worden hun bouwplan aan te passen dan wel over te gaan op de teelt van minder ziektegevoelige rassen.

Het voornemen is om voor onder meer die teelten of gebieden, waarvoor het overschakelen op een grondontsmettingsfrequentie van één op vier nog onvoldoende mogelijkheden beschikbaar zijn, de frequentiebeperving aan te passen, zoals in het Meerjarenplan Gewasbescherming is aangegeven.

Daarbij kan onder meer gedacht worden aan teelten ten behoeve van voortkweekingsmateriaal. Artikel 6, eerste lid, biedt de mogelijkheid deze

uitzonderingen op de normale frequentieregel bij ministeriële regeling nader vast te stellen.

Naast de frequentiebeperking is in het Meerjarenplan Gewasbescherming aangegeven dat de noodzaak van het gebruik van grondontsmettingsmiddelen aangetoond zou moeten worden. Dit zogenoemde noodzaakcriterium is echter nog niet operationeel. Afhankelijk van het beschikbaar komen van betrouwbare methodieken en hanteerbare drempelwaarden zal in een later stadium alsnog het noodzaakcriterium ingevoerd kunnen worden. Het onderhavige besluit zal dan moeten worden aangepast.

De grondontsmettingsmiddelen mogen slechts worden verkocht, toegepast en voorhanden of in voorraad worden gehouden indien men in het bezit van een vergunning is, tenzij de middelen voor de handel zijn bestemd.

Deze uitzondering geldt uitsluitend voor fabrikanten, importeurs en handelaren. De gebruiksgerechtigde kan zich niet op beroepen op het feit dat een middel voor de handel is bestemd. Aangezien bij elke hoeveelheid grondontsmettingsmiddel die niet voor de handel is bestemd, een vergunning behoort die op verzoek moet worden getoond, is de regeling minder fraudegevoelig en eenvoudiger te controleren dan wanneer bijvoorbeeld slechts het gebruik van de middelen gemeld hoeft te worden. Hierdoor kan de regeling beter worden gehandhaafd en kunnen de controlekosten worden beperkt. Door de handhaving van het besluit te evalueren, zal blijken of nadere maatregelen ten behoeve van de handhaving noodzakelijk zijn. Daarbij kan gedacht worden aan een melding nadat een ontsmetting heeft plaatsgevonden of een melding door de handelaar indien hij grondontsmettingsmiddelen heeft verkocht en een gewaarmerkte kopie in ontvangst heeft genomen.

Het openstellen van de grenzen binnen de landen van de Europese Gemeenschap per 1 januari 1993, heeft voor het onderhavige besluit geen gevolgen omdat een ieder die grondontsmettingsmiddelen op Nederlands grondgebied voorhanden of in voorraad heeft of gebruikt, moet beschikken over een vergunning. Zo zal een buitenlandse loonontsmetter, die in Nederland wenst te ontsmetten, moeten beschikken over een vergunning.

2. Advies Bestrijdingsmiddelencommissie

Door de Bestrijdingsmiddelencommissie is desgevraagd advies over een voorontwerp van het onderhavige besluit uitgebracht, en wel door de volgende leden: het Landbouwschap, de Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie (Nefyto), de Nederlandse Federatie van Distribuanten van Bestrijdingsmiddelen (FDB) en de Stichting Natuur en Milieu, mede namens de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten.

Het Landbouwschap merkt op dat het op constructieve wijze aan de regulering wenst mee te werken maar dat deze constructieve houding wordt ondermijnd door de bewering dat de genoemde grondontsmettingsmiddelen niet voldoen aan de operationele milieucriteria. Naar de mening van het Landbouwschap zijn deze criteria niet geoperationaliseerd en gevalideerd.

Ook Nefyto kan de milieukwalificatie niet onderschrijven.

De criteria, zoals opgenomen in de notitie «Operationele milieucriteria voor landbouw-bestrijdingsmiddelen» (Kamerstukken II 1990/91, 21 012, No. 8), vormen voor ons het beleidskader voor de voor te stellen

en te treffen maatregelen. Daarbij is tevens sprake van het in principe saneren van middelen die niet aan die criteria voldoen.

Verdergaande regulering van het gebruik als in het onderhavige besluit voorgesteld, kan de noodzaak tot daadwerkelijke sanering wegnemen.

Immers, langs deze andere weg wordt de milieubelasting die aan de criteria ten grondslag ligt, teruggedrongen. De voor grondontsmettingsmiddelen gehanteerde (milieu)kwalificatie dient dan ook in het licht van het bovenstaande te worden begrepen. Het Landbouwschap en Nefyto merken echter terecht op dat saneren van bestrijdingsmiddelen slechts kan plaatsvinden met gebruikmaking van geoperationaliseerde en gevalideerde criteria.

Het Landbouwschap stemt evenwel in met het uitgangspunt dat de grondontsmettingsfrequentie wordt vastgesteld binnen bepaalde perioden. Ook de mogelijkheid om de voorgenomen ontsmetting door te schuiven met één jaar in de overgangsjaren 1996/1997 en 2000/2001 acht het Landbouwschap een praktische en aanvaardbare benadering.

Nefyto, de FDB en het Landbouwschap maken echter bezwaar tegen de in het voorontwerp opgenomen regel dat reeds bij de aanvraag van een vergunning een keuze ten aanzien van het toe te passen bestanddeel dichloorpropeen, cis-dichloorpropeen of metam-natrium moet worden gemaakt. Dit omdat de keuze van het bestanddeel als gevolg van diverse omstandigheden kan wijzigen nadat de vergunning is aangevraagd.

Aanvankelijk lag het niet in onze bedoeling de mogelijkheid tot substitutie op basis van dezelfde vergunning op te nemen, zulks mede in verband met de handhaving van het systeem. Het handhavingsprobleem kan echter worden ondervangen indien handelaren bij de voorraad- en verkoopadministratie het specifieke middel vermelden en indien de agrariër bij de aanvraag van de vergunning opgeeft welke zijn voorgenomen teelt is. Aangezien het bedrijfsleven een dringend verzoek heeft gedaan om substitutie van de bestanddelen per vergunning mogelijk te maken, is artikel 9 van het onderhavige besluit hieraan aangepast, in die zin dat wel de voorgenomen teelt vermeld moet worden maar dat geen keuze voor de bestanddelen gemaakt hoeft te worden. De gebruiksgerechtigde is dus vrij in de keuze van het middel. Daarnaast zal de handel worden verplicht van de verschillende middelen een nauwkeurige administratie bij te houden. Wij hebben het voornemen deze plicht op basis van artikel 13a van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 vast te stellen.

Voorts wijzen Nefyto, de FDB en het Landbouwschap op het probleem dat de hoeveelheid middel die gekocht en gebruikt mag worden, niet overeen behoeft te stemmen met de verpakkingseenheid, waarin een middel wordt verkocht.

Wij merken hierover op dat dit probleem zich met name voordoet indien de handelaar vaten aan de gebruiksgerechtigde verkoopt waarmee de gebruiksgerechtigde zelf ontsmet of indien de vaten bij de gebruiksgerechtigde op het bedrijf worden geleverd, waarna de loonwerker de middelen toepast. Aangezien handelaren geen aangebroken vaten mogen verkopen, zal de gebruiksgerechtigde in voorkomende gevallen een kleinere hoeveelheid middel kunnen kopen dan waarop hij op grond van de vergunning recht heeft. In dat geval kan de gebruiksgerechtigde samen met andere gebruiksgerechtigden de middelen kopen en toepassen, zodat zij tezamen wel gehele verpakkingseenheden kunnen kopen. De gebruiksgerechtigde kan ook de loonontsmetter opdracht geven de ontsmetting uit te voeren of hij houdt bij de aanvraag van een vergunning zodanig rekening met de oppervlakte, de teelt en het aan te schaffen middel dat hij gehele vaten kan kopen. Voor de loonwerker vormt de verpakkingseenheid geen probleem omdat hij zoveel vergunningen van diverse gebruiksgerechtigden in zijn bezit krijgt dat hij vrijwel altijd op gehele verpakkingseenheden kan uitkomen.

Een andere mogelijkheid zou zijn de verkoop toe te staan van een hoeveelheid aangevuld tot aan de verpakkingseenheid. Het restant dat de gebruiksgerechtigde niet mag gebruiken, zou hij dan dienen te bewaren, hetgeen vanuit milieuhygiënische overwegingen en vanuit arbeidsomstandigheden niet wenselijk is. Bovendien zou om accumulatie van het middel op het bedrijf te voorkomen een relatie met een volgende vergunningaanvraag gelegd moeten worden. Een dergelijk systeem zou echter grote administratieve lasten geven en zou daarnaast fraude-gevoelig zijn.

Ten slotte wordt door Nefyto, de FDB en het Landbouwschap vanwege een betere handhaafbaarheid van het onderhavige besluit aangedrongen op registratie van handelaren, waaraan eisen met betrekking tot opslag van bestrijdingsmiddelen en met betrekking tot de vakkennis en vakbekwaamheid worden verbonden.

Wij merken op dat ten behoeve van de handhaafbaarheid van dit besluit een dergelijke regeling niet strikt noodzakelijk is omdat in beginsel duidelijk is wie handelaar is, zoals in de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 1 en 2 is uiteengezet. Los van een eventuele registratieverplichting hebben wij een besluit betreffende vakkennis- en vakbekwaamheidseisen voor onder meer handelaren in voorbereiding. Dat neemt niet weg dat een registratieverplichting waaraan voorwaarden kunnen worden gekoppeld op andere gronden wenselijk kan zijn. Een dergelijke koppeling aan de registratie van de handel is echter op grond van de huidige Bestrijdingsmiddelenwet 1962 niet mogelijk.

De Stichting Natuur en Milieu is van oordeel dat onder de definitie van grondontsmettingsmiddel tevens alle granulaat-grondontsmettingsmiddelen behoren te vallen, terwijl Nefyto alsmede BASF in zijn ongevraagd ontvangen advies van oordeel zijn dat dazomet – een grondontsmettingsmiddel in granulaatvorm – juist niet onder de regeling behoort te vallen.

De granulaten hebben wij niet onder het onderhavige besluit gebracht. Het gebruik van granulaten is relatief gering. De milieubelasting door granulaten is dan ook van andere orde.

Gelet op de relatief geringe milieubelasting en op de met een reguleringssysteem als het onderhavige gepaard gaande lasten voor zowel overheid als bedrijfsleven, is van de regulering van granulaten afgezien.

Momenteel onderzoeken wij wel of toepassingen van granulaten die niet voldoen aan de operationele milieucriteria en derhalve in beginsel verboden dienen te worden, door middel van een beperkte toelating en gecontroleerde distributie, zodanig kunnen worden gereguleerd dat zij wel aan de milieucriteria voldoen. Daarbij zal worden bezien in hoeverre bij het onderhavige besluit kan worden aangesloten.

Omdat dazomet en metam-natrium beide als werkzame stof methylisothiocyanaat (m.i.t.) hebben, was aanvankelijk om handhavingstechnische redenen ook het granulaat dazomet onder de regulering gebracht. Door dazomet onder de regulering te brengen, zou het middel feitelijk verboden worden omdat dazomet als grondontsmettingsmiddel ten behoeve van de meeste teelten slechts een aanvullende toepassing heeft op een natte grondontsmetting. Daarvoor zou dan geen vergunning meer verleend kunnen worden. Daarnaast heeft dazomet nog een enkele specifieke toepassing, zoals knolvoetbestrijding in kool. Indien de agrariër moet kiezen tussen een vergunning voor een middel ten behoeve van een natte grondontsmetting of voor dazomet ten behoeve van een specifieke toepassing, ligt het in de rede dat hij voor het natte grondontsmettingsmiddel kiest. De specifieke toepassing van dazomet zal dan achterwege blijven of er zal een alternatief middel worden gezocht. Een dergelijk feitelijk verbod van dazomet wordt niet met de regulering beoogd,

hetgeen ons aanleiding heeft gegeven om dazomet niet onder het besluit te laten vallen. Om te voorkomen dat dazomet als alternatief voor metam-natrium zal worden gebruikt, bestaat het voornemen om in het wettelijk gebruiksvoorschrift bedoeld in artikel 5 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962 op te nemen dat dazomet ten behoeve van de aardappels en de bloembollen slechts als aanvullend grondontsmettingsmiddel, naast de toepassing voor specifieke teelten, mag worden gebruikt. Dit voorschrift is momenteel slechts in de gebruiksaanwijzing opgenomen.

De mening van de Stichting Natuur en Milieu dat in de toekomst toe te laten grondontsmettingsmiddelen automatisch onder het onderhavige besluit zouden moeten vallen, delen wij niet. Indien in de toekomst een dergelijk middel wordt toegelaten, zal alsdan bekeken moeten worden onder meer op basis van de eigenschappen van het middel en het te verwachten gebruik of het middel onder het onderhavige besluit dient te worden gebracht. Daartoe zou het besluit eventueel aangepast kunnen worden.

Voorts is het voorstel van de Stichting Natuur en Milieu om nu reeds in het besluit op te nemen dat een vergunning slechts wordt verleend indien daartoe de noodzaak is aangetoond, vanwege de reden in paragraaf 1 aangegeven, nog niet mogelijk.

Op het voorstel van de Stichting Natuur en Milieu om de afstand van het gebruik tot verblijfplaatsen van mensen op 300 meter te stellen, kan niet in het onderhavige besluit worden ingegaan omdat een dergelijk voorschrift dat slechts op de wijze van gebruik is gericht, bij de toelatingsbeschikking en de in dat kader te stellen gebruiksvoorschriften, bedoeld in artikel 5 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962, aan de orde dient te komen.

De overige opmerkingen van de Bestrijdingsmiddelencommissie worden bij het betreffende onderdeel in de toelichting besproken.

3. Verhouding met regelgeving op het gebied van aardappelmoetheid

Op grond van het Besluit bestrijding aardappelmoetheid 1991 (Stb. 1992, 33) en de daarop gebaseerde Regeling aardappelmoetheid 1992 (Stcrt. 66) is het – ter bestrijding van het aardappelmoeheid – verboden vaker dan éénmaal in de vier jaar aardappelen op dezelfde grond te telen. Met ingang van het jaar 1997 geldt het hiervoor bedoelde verbod voor een hogere teeltfrequentie dan eens in de vijf jaar. Onder omstandigheden, welke nader zijn bepaald in de Regeling aardappelmoetheid 1992, mogen vaker aardappelen op dezelfde grond geteeld worden. Vanaf het jaar 1997 zal hierbij het gebruik van grondontsmettingsmiddel niet meer als voorwaarde gesteld worden.

Vanaf 1997 sluit het onderhavige besluit dan ook geheel aan bij de regelingen betreffende aardappelmoetheid. Tot het jaar 1997 geldt in de meeste gebieden dat onder voorwaarden, zoals het gebruik van grondontsmettingsmiddelen, meer dan eens in de vier jaar aardappelen op dezelfde grond mogen worden geteeld. Het voornemen bestaat in de Regeling aardappelmoetheid 1992 het verstrekken van een vergunning gelijk te stellen met de in de regeling bedoelde meldingsplicht van een grondontsmetting. De teler aan wie een vergunning is verleend, heeft in dat geval voldaan aan de voorwaarde die in de Regeling aardappelmoetheid 1992 wordt gesteld om vaker dan eens in de vier jaar aardappelen te telen.

4. Gevolgen voor het bedrijfsleven

De uitvoering van het Meerjarenplan Gewasbescherming zal voor het bedrijfsleven een sterke stijging van de investeringen (voor de periode 1990-2000 geraamd op ca. 2,3 miljard gulden) en de kosten (oplopend tot 800 miljoen op jaarbasis in 2000) betekenen. De lasten verbonden aan de onderhavige regeling en aan maatregelen gericht op het bevorderen van een betere bodemgezondheid zijn daarin opgenomen. Naar aanleiding van de vraag van het Landbouwschap welke lasten dit besluit voor het bedrijfsleven tot gevolg heeft, merken wij op dat de kosten die het onderhavige besluit met zich brengt, zeer verweven zijn met andere maatregelen en dat derhalve slechts een totaalbeeld van de kosten van het Meerjarenplan Gewasbescherming kan worden aangegeven. Aanpassing van de agrarische bedrijfsvoering en de daarmee gepaard gaande kosten zijn noodzakelijk voor de instandhouding van een duurzame landbouw, hetgeen onder meer inhoudt dat wordt geproduceerd op een wijze die voldoet aan de algemene milieukwaliteitseisen.

Naar verwachting zal het merendeel van de bedrijven de gevolgen van het Meerjarenplan Gewasbescherming kunnen opvangen en ook op langere termijn perspectief behouden. Deze groep van bedrijven is voldoende groot in aantal en in produktiewaarde om de continuïteit van de verschillende sectoren te waarborgen. Bij de uitwerking van de regulering van het gebruik is gekozen voor enige flexibiliteit in de wijze waarop aan de frequentiebeperking van het gebruik van de grondontsmettingsmiddelen kan worden voldaan.

Hierdoor is op bedrijfsniveau een soepele omschakeling naar meer extensieve bouwplannen en met minder ontsmettingen mogelijk. De administratieve lasten voor het agrarisch bedrijfsleven bestaan uit het doen van de aanvraag voor een vergunning en het bewaren van de vergunning. Ongeveer de helft van de agrariërs die met de onderhavige regeling te maken krijgen, meldt op grond van de Regeling aardappelmoetheid 1992 een ontsmetting aan de Plantenziektenkundige Dienst. Daarbij moeten grotendeels dezelfde gegevens worden verschaft die ook op grond van nader te stellen regelen voor de aanvraag van een vergunning opgegeven dienen te worden. Voor deze groep is de onderhavige regeling qua administratie nauwelijks een extra last. Voor de overige telers achten wij deze administratieve lasten aanvaardbaar gelet op de doelstellingen van dit besluit.

Wanneer de aanvrager van de vergunning, de koper van de middelen en de toepasser verschillende personen zijn, dient altijd degene die de middelen voorhanden heeft, de vergunning op verzoek te laten zien. Dit kan voor bijvoorbeeld de loonwerker enige extra administratieve lasten meebrengen. Ten behoeve van een goede controle is dat echter noodzakelijk.

Voor de handelaar die alleen grondontsmettingsmiddelen die niet voor de handel zijn bestemd, mag verkopen indien hij een daarbij behorend kopie van de vergunning ontvangt, is de extra last dat hij die gewaarmerkte kopie bij zijn factuur dient te bewaren. Ook dit gevolg achten wij gelet op de handhaafbaarheid en controlemogelijkheden aanvaardbaar. Het bezwaar van de FDB dat het verbinden van de vergunning aan een perceel in plaats van aan een bedrijf extra lasten voor de handelaar met zich brengt, delen wij niet. De handelaar zou ook bij het door de FDB voorgestelde systeem een kopie van de vergunning, die hij van de koper ontvangt, dienen te bewaren bij zijn facturen. Voorts wijzen wij naar aanleiding van een opmerking van de FDB erop dat het onderhavige besluit geen nadere inbreuk op de vertrouwelijkheid van de gegevens van handelaren inhoudt omdat dit besluit geen extra opsporingsmogelijkheden met zich brengt. De opsporingsinstanties zijn reeds bevoegd op grond van de artikelen 1, onder 4^o, en 19 van de Wet op de econo-

mische delicten (Stb. K 258) inzage van de administratie van handelaren te vorderen.

5. Gevolgen voor de overheid

Voor de overheid brengt het verstrekken van een vergunning extra administratieve lasten met zich. De administratie die daarbij hoort, sluit echter grotendeels aan bij de administratie die reeds noodzakelijk is op grond van de regelen gesteld ten behoeve van de bestrijding van aardappelmoeheid.

Wij hebben het voornemen een kostendekkend tarief voor de vergunning op grond van artikel 6a van de Plantenziektenwet (Stb. 1992, 29) te vragen. Het Landbouwschap heeft daartegen bij een snelle en efficiënte werkwijze geen principiële bezwaren.

Voorts valt het te verwachten dat er nauwelijks beroepszaken uit dit besluit zullen voortvloeien aangezien het verstrekken van de vergunning een gebonden beschikking betreft, waarbij de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij geen beoordelingsbevoegdheid heeft. De frequentie van ontsmetten is in het onderhavige besluit geregeld en de hoeveelheid te gebruiken middel is bepaald in het wettelijk gebruiksvoorschrift, op basis van artikel 5 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962. De extra werklust die voor de Algemene Inspectiedienst uit het onderhavige besluit voortvloeit, wordt binnen de Algemene Inspectiedienst opgelost.

6. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 en 2

Onder de definitie van gebruiksgerechtigde wordt onder meer degenen begrepen die een goederenrechtelijk gebruiksrecht heeft op een perceel. In verband met de wijziging van het Burgerlijk Wetboek per 1 januari 1992 wordt niet meer van een zakelijk gebruiksrecht maar van een goederenrechtelijk gebruiksrecht gesproken.

Ingevolge de definitie van handel is de loonwerker die naast zijn activiteiten als toepasser van bestrijdingsmiddelen bij derden tevens zijn bedrijf maakt van het aan- en verkopen van bestrijdingsmiddelen aan anderen dan bij wie hij het middel toepast, handelaar. Het bezwaar van de FDB dat niet duidelijk is wie handelaar is en aan wie derhalve zonder vergunning mag worden verkocht, delen wij niet. Er zijn slechts een beperkt aantal handelaren in grondontsmettingsmiddelen. Deze handelaren zijn in het algemeen bij de toeleveranciers bekend.

Bovendien kan uit de inschrijving bij de Kamer van Koophandel ook blijken dat de koper een handelaar is. Naar aanleiding van de opmerkingen van de Stichting Natuur en Milieu en Nefyto omtrent de handhaafbaarheid van het besluit ten opzichte van de loonwerker, merken wij op dat de loonwerker zowel handelaar als gebruiker kan zijn. Hij is handelaar indien hij zijn bedrijf maakt van het aan- en verkopen van bestrijdingsmiddelen aan anderen dan aan de agrariër bij wie hij de ontsmetting uitvoert. Hij is gebruiker zodra hij een ontsmetting uitvoert bij zichzelf dan wel bij een derde. Daarbij zij opgemerkt dat indien de loonwerker middelen voorhanden of in voorraad heeft ten behoeve van een derde bij wie hij een ontsmetting gaat uitvoeren, hij over een vergunning dient te beschikken. Indien de voorraad van een middel wordt afgeleverd bij de agrariër zelf, dient evenwel deze agrariër over de vergunning te beschikken.

Artikel 3

Naast het verbod een grondontsmettingsmiddel te gebruiken zonder vergunning is het ook verboden dat middel in strijd met de vergunning te gebruiken.

Zo geeft de vergunning onder meer aan het perceel of perceelsgedeelte waarop het middel mag worden toegepast. Hiervan mag niet worden afgeweken.

Artikel 4

De handelaar mag alleen een grondontsmettingsmiddel verkopen indien hij een gewaarmerkte kopie van de vergunning in ontvangst neemt, tenzij het middel voor de handel is bestemd. Tevens bepaalt het tweede lid dat niet in strijd met de gewaarmerkte kopie van de daarbij behorende vergunning een grondontsmettingsmiddel mag worden verkocht.

Met de in de vergunning vermelde gegevens betreffende de teelt en het perceel, kan op grond van het wettelijk gebruiksvoorschrift van het aan te schaffen middel uitgerekend worden hoeveel van het middel mag worden verkocht en gebruikt. Indien de handelaar een grotere hoeveelheid verkoopt dan volgens de vergunning geoorloofd is, dan verkoopt hij in strijd met de vergunning en is hij derhalve strafbaar.

Op eenvoudige wijze kan worden gecontroleerd of de facturen van verkochte middelen overeenstemmen met de gewaarmerkte kopieën van de verkochte hoeveelheden middelen.

Artikel 5

Slechts eens in de vier jaar en vanaf het jaar 2001 eens in de vijf jaar wordt op aanvraag ten behoeve van een bepaald perceel of perceelsgedeelte een vergunning met gewaarmerkte kopie daarvan voor het gebruik van grondontsmettingsmiddelen verleend. Naar aanleiding van de ernstige bezwaren van het Landbouwschap tegen de beperking van de ontsmettingsfrequentie tot eens in de vijf jaar, merken wij op dat de effecten en resultaten in het jaar 1999 zullen worden geëvalueerd.

Naar aanleiding daarvan kan het onderhavige besluit worden aangepast.

Deze aanpassing kan zowel een aanscherping als een versoepeling van de regeling betekenen. Zo zal na de evaluatie onder meer bezien worden of de systematiek van perioden gehanteerd moet blijven of dat tot een andere systematiek moet worden overgegaan, bijvoorbeeld door te bepalen dat er een minimale periode van 5 jaren dient te liggen tussen 2 ontsmettingen uitgevoerd na inwerkingtreding van die wijziging.

De vergunning is aan een perceel of perceelsgedeelte gebonden.

Hierdoor kan per perceel of perceelsgedeelte een verschillend bouwplan opgezet worden. Het is van belang dat de aanvrager precies aangeeft voor welk perceel(sgedeelte) hij een vergunning aanvraagt.

Mocht de aanvrager van een vergunning de middelen bijvoorbeeld vanwege weersomstandigheden tijdens de geldigheidsduur van de vergunning niet hebben toegepast dan kan hij de vergunning met gewaarmerkte kopie binnen één maand na afloop van de geldigheidsduur aan de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij terugsturen. Deze aanvraag telt dan voor dezelfde periode niet mee. Op aanvraag wordt ten behoeve van hetzelfde perceel of perceelsgedeelte andermaal in die periode een vergunning verstrekt. Terecht heeft het Landbouwschap opgemerkt dat dit zich in dezelfde periode kan herhalen totdat de aanvrager wel gebruik van zijn vergunning heeft gemaakt.

Heeft de aanvrager het middel onder afgifte van de gewaarmerkte

kopie van de vergunning reeds gekocht dan moet hij het middel aan de handelaar teruggeven waarbij de handelaar de gewaarmerkte kopie aan de aanvrager teruggeeft. Mocht de handelaar daartoe niet in staat of bereid zijn dan kan de aanvrager, in verband met de controleerbaarheid van het besluit, geen gebruik maken van de mogelijkheid de vergunning terug te sturen en voor een nieuwe vergunning in aanmerking te komen.

Indien een aanvrager van een vergunning in het laatste jaar van een periode de middelen niet heeft toegepast dan kan hij de vergunning met kopie op dezelfde wijze als hiervoor vermeld, terugsturen. In dat geval wordt op aanvraag alleen in het eerste jaar van de volgende periode een vergunning verleend. Daarmee wordt voorkomen dat degene die ervoor kiest in het laatste jaar van een periode te ontsmetten maar de middelen door (weers)omstandigheden niet kan toepassen, geen mogelijkheid zou hebben om het ontsmetten een jaar uit te stellen zonder daarmee zijn recht op een ontsmetting in de volgende periode te verliezen.

Voorts stelt het Landbouwschap dat het van de geldigheidsduur van de vergunning afhangt of de periode van een maand voldoende ruimte biedt om een vergunning terug te sturen. Daarover merken wij op dat de gebruiksgerechtigde onafhankelijk van de duur van de vergunning een periode van een maand heeft om de vergunning die hij niet heeft gebruikt, terug te sturen. Deze periode achten wij ruim voldoende.

Artikel 6

Het eerste lid biedt de mogelijkheid om bij ministeriële regeling uitzonderingen te maken op de in artikel 5, tweede lid, genoemde frequentieregels. Het ligt in de bedoeling deze uitzonderingen voor een beperkte periode, zoals in het Meerjarenplan Gewasbescherming is aangegeven, vast te stellen waarbij de perioden per teelt kunnen verschillen. Het betreft een technische uitvoering van een onderdeel van het onderhavige besluit. Het voornemen bestaat om de uitzonderingen vast te stellen voor een perceel of perceelsgedeelte waarop bij ministeriële regeling aan te wijzen gewassen worden geteeld of aan te wijzen teeltwijzen worden toegepast. Voorts kunnen de uitzonderingen gelden voor percelen met een aan te wijzen grondsoort of inrichting, bijvoorbeeld een vast irrigatiesysteem, of voor percelen die liggen in een aan te wijzen gebied. Daarnaast kan aan de verlening van een vergunning op grond van een uitzondering voorwaarden gesteld worden zoals de voorwaarde dat op het bedrijf van de aanvrager het jaar voorafgaand aan de aanvraag reeds het betreffende gewas moet zijn geteeld.

Het tweede lid geeft de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij de mogelijkheid om bijvoorbeeld bij dreiging van een plaag van een bepaald organisme in te grijpen. Het kan noodzakelijk zijn een extra ontsmetting toe te staan om een ernstige plaag te voorkomen of te bestrijden. Het betreft derhalve een bevoegdheid waarvan slechts in grote uitzondering gebruik gemaakt zal worden. Het vaststellen van de aanwezigheid van een dergelijke plaag kan plaatsvinden op basis van aanwezigheid van symptomen in het gewas of door middel van grondonderzoek.

Artikel 7

Ter bestrijding van bijvoorbeeld het onkruid knolcyperus is in het wettelijk gebruiksvoorschrift van bepaalde grondontsmettingsmiddelen een hoge dosering toegestaan. Indien de aanvrager wenst te ontsmetten voor een organisme, waarvoor een hoge dosering is toegestaan, moet hij de aanwezigheid daarvan op zijn perceel aantonen voordat een vergunning wordt verleend. Anders kan de gebruiksgerechtigde beweren

dat hij gaat ontsmetten ter bestrijding van dat organisme terwijl hij een organisme bestrijdt, waarvoor een lagere dosering is toegestaan.

In dat geval houdt hij een hoeveelheid van het middel over die hij elders kan gebruiken. Organismen waarvan de aanwezigheid moet worden aangetoond voordat een vergunning wordt verleend, worden bij ministeriële regeling aangewezen omdat het wettelijk gebruiksvoorschrift in die zin gewijzigd kan worden dat een hoge dosering wordt toegestaan voor bepaalde organismen, bijvoorbeeld een nieuw organisme dat zich in Nederland voordoet. Op een dergelijke wijziging van het wettelijke gebruiksvoorschrift moet vervolgens snel kunnen worden gereageerd. De aanwezigheid van een dergelijk organisme moet ten genoegen van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij worden aangetoond, door bijvoorbeeld een verklaring van de Directeur van de Plantenziektenkundige Dienst.

Artikel 8

Het onderhavige artikel geeft aan wat de vergunning ten minste behelst. De teelt ten behoeve waarvan de ontsmetting wordt aangevraagd, wordt op de vergunning vermeld. De teelt wordt vermeld niet met het oog op het te gebruiken bestrijdingsmiddel maar met het oog op de te gebruiken hoeveelheid van het middel. De oppervlakte in combinatie met de teelt geeft de hoeveelheid te gebruiken grondontsmettingsmiddel aan. De te gebruiken hoeveelheid van het middel wordt niet in de vergunning vermeld omdat deze hoeveelheid afhankelijk is van het middel met het daarbij behorende wettelijk gebruiksvoorschrift, dat de gebruiksgerechtigde uiteindelijk koopt. De gebruiksgerechtigde moet zelf bepalen aan de hand van het wettelijk gebruiksvoorschrift, de teelt en het perceelsoppervlak hoeveel middel hij mag kopen, voorhanden hebben en gebruiken. Het bezwaar waarop het Landbouwschap wijst dat agrariërs na aanvraag van de vergunning alsnog kunnen beslissen op een andere teelt over te gaan, wordt ondervangen door de mogelijkheid categorieën van teelten op te geven ten behoeve waarvan de vergunning wordt aangevraagd. Voor die teelten waarvoor een hoge dosering van een middel is toegestaan, is het noodzakelijk dat binnen een aan te geven periode de opgegeven teelt aangevangen dient te zijn.

Dit omdat anders de gebruiker altijd kan beweren dat hij het gewas nog gaat telen, terwijl hij ondertussen een gewas heeft geteeld waarvoor een lagere dosering is voorgeschreven. In dat geval houdt hij een hoeveelheid van het middel over die hij elders kan gebruiken. De teelten waarvoor een hogere dosering nodig is, zoals bijvoorbeeld bloembollen, worden op grond van het tweede lid bij ministeriële regeling nader aangewezen.

Delegatie van regelgevende bevoegdheid is nodig omdat een wijziging kan optreden in de teelten die voor een dergelijke aanwijzing in aanmerking komen, indien het wettelijk gebruiksvoorschrift van een middel, bedoeld in artikel 5 van de Bestrijdingsmiddelenwet 1962, voor wat betreft de dosering of doeleinden wordt gewijzigd. In dat geval is een snelle aanpassing van de regeling gewenst. Voor teelten waarvoor een lage dosering is toegestaan, wordt niet voorgeschreven dat die binnen een bepaalde periode een aanvang moeten hebben genomen omdat de gebruiksgerechtigde in dat geval geen hoeveelheid van het middel zal kunnen overhouden.

De bedoelde periode loopt volgens het tweede lid af binnen één jaar na afloop van de geldigheidsduur van de vergunning. Binnen die periode is de werking van het middel nog voldoende.

Artikel 9

De wijze van aanvraag van een vergunning en afhandeling daarvan wordt nader bij ministeriële regeling vastgesteld omdat dit een administratieve uitvoeringsregeling betreft. Op grond van artikel 5 dient de aanvraag door de gebruiksgerechtigde van een perceel of perceelsge-deelte, die vanzelfsprekend een derde kan machtigen, ingediend te worden. Wanneer er meer gebruiksgerechtigden per perceel zijn, moeten zij onderling afspreken wie een vergunning aanvraagt.

De hoeveelheid van het middel is onder meer afhankelijk van de voorgenomen teelt en de grootte van het oppervlakte. In het wettelijk gebruiksvoorschrift van de middelen is de hoeveelheid te gebruiken middel per oppervlakte eenheid en per gewas of gewassen opgenomen.

Het Landbouwschap en Nefyto zijn van oordeel dat de uitvoeringsregeling op basis van het onderhavige artikel voor advies aan de Bestrijdingsmiddelencommissie moet worden gezonden. Dit zal vanzelfsprekend gebeuren.

Artikel 10

Omdat de gebruiksgerechtigde de ontsmetting of zelf zal hebben uitgevoerd of de opdracht daartoe zal hebben gegeven, is hij degeen die ook naderhand op grond van de bewaarde vergunning gecontroleerd moet kunnen worden. Daarnaast dient de handelaar de gewaarmerkte kopie van de vergunning te bewaren zodat op administratieve wijze ook in een later stadium gecontroleerd kan worden. Door de bewaarplicht op vijf jaren te stellen kan in een voldoende lange periode na de ontsmetting nog op administratieve wijze gecontroleerd worden.

Artikel 11

Dit artikel bevat een overgangsregel. Degeen die een middel vóór 1 mei 1993 in zijn bezit heeft gekregen, dient daarvan vóór 1 juni 1993 opgave te doen, waardoor hij bij die voorraad grondontsmettingsmiddel tot 1 januari 1994 geen vergunning nodig heeft. De gebruiksgerechtigde dient derhalve het middel vóór 1 januari 1994 te gebruiken. Door bijvoorbeeld de factuur mee te sturen, kan hij aantonen dat hij het middel vóór 1 juni 1993 in zijn bezit heeft gekregen.

In een uitvoeringsregeling wordt geregeld aan wie en op welke wijze aangetoond dient te worden dat het middel al vóór 1 juni 1993 in bezit is gekomen. Hiermee wordt voorkomen dat er wordt gehamsterd, waarvoor de Stichting Natuur en Milieu vreest. Indien deze bepaling niet zou worden opgenomen, is het in voorraad hebben van een middel per 1 mei 1993 strafbaar, terwijl daar vanwege de korte termijn tussen publikatie en inwerkingtreding van het onderhavige besluit onvoldoende op kan worden geanticipeerd.

Artikel 12

In verband met de controleerbaarheid van het besluit moet de handelaar zijn voorraad grondontsmettingsmiddelen per 1 mei 1993 opgeven. Zo kan vervolgens nagegaan worden welke veranderingen van de voorraad zich na de inwerkingtreding van het besluit hebben voorgedaan.

Artikel 13

Ondanks de korte termijn die ligt tussen publikatie en inwerkingtreding van het onderhavige besluit, levert dat voor de uitvoering van het besluit

geen problemen op omdat door voorlichting een ieder reeds geruime tijd op de hoogte kan zijn van de verplichtingen.

De Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
J. D. Gabor

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
B. de Vries